

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5667 van 17 mei 2010
in de zaak A. 195.841/XIV-32.023**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. DASSEN,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Boomgaardstraat 93

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Somalische nationaliteit, op 13 maart 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 38.407 van 9 februari 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 18 maart 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in punt 2.5. van het bestreden arrest een korte beschrijving wordt gegeven van hetgeen in het algemeen als een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt beschouwd, gevolgd door de vaststelling dat dit in casu duidelijk niet het geval is; dat die vaststelling echter niet op zichzelf moet worden gelezen, maar in de punten 3. en 4. met de behandeling - en de verwerping - van de concrete kritiek van de verzoekende partij nader is uitgewerkt; dat, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, in punt 3.3. van het bestreden arrest omstandig wordt uiteengezet waarom de identiteitskaart “als opgemaakt voor onderhavige procedure” voorkomt, in essentie omdat de verzoekende partij, anders dan voorheen, nu beweert in 2002 in Kismayo te hebben gewoond, omdat volgens de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie sedert 1991 in Somalië geen overheid meer functioneert die in staat is identiteitsdocumenten uit te reiken en er bij

gebrek aan een centraal gezag tot heden nog steeds geen identiteitsdocumenten worden uitgereikt, omdat de verzoekende partij niet toelicht wie haar identiteitskaart eigenlijk heeft uitgereikt, omdat legale documenten in Somalië “geprivatiseerd en een verhandelbaar product” blijken te zijn en omdat de verklaringen van de verzoekende partij zo vreemd aan de eigenlijke toestand in Somalië zijn dat slechts kan worden vastgesteld dat zij het land niet kent; dat aldus geen sprake is van de schending van de in artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen neergelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen; dat het enige middel kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zeventien mei tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,

 J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.